

slag til Finantslov for bemeldte Finantsaar, der er Rigsdagen forelagt, ikke opeskriftes, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter. Ligeledes bemyndiges Regjeringen til i samme Lidsrum at afholde saadanne overordentlige Udgifter, som fandtes optagne paa det af Folkethinget den 31te Marts dette Aar vedtagne Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78."

2) Titelen ændres til:

"Forslag til midlertidig Finantslov for Finantsaaret 1877—78."

Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Solstein: De ærede Medlemmer ville have set, at der er ombet et Ændringsforslag til det af det ærede Mindretal i Udvalget indbragte Forslag, som de Herrer vistnok allerede ville have haft Tid til at gøre sig bekendte med, saa jeg ikke behøver at oplæse det. Dette Ændringsforslag gaar i det Væsentlige ud paa foruden den almindelige sædvanlige Gjennemmel, der hidtil ved Praxis har været givet ved en midlertidig Lov, at tilføie en Gjennemmel for ekstraordinære Udgifters Afholdelse, begrændset ved de Poster, der findes paa det af Folkethinget den 31te Marts dette Aar vedtagne Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78. Det har været os klart fra første Dieblit af, at dersom der skulde komme Noget ud af denne Forhandling, maatte der gøres Indrømmelser og meget betydelige Indrømmelser fra vor Side strax. Det har selvfølgelig kostet os nogen Vanskelighed at kunne gaa saa vidt, som vi ere gaede, navnlig af Hensyn til den Praxis, som det fra vor Side gjentagne Gange har været fremhævet, der her er slaaet fast med Hensyn til en midlertidig Bevillings Indhold. Men ligesom jeg tillod mig at bemærke i den Debat, vi sluttede for nogle Timer siden, at en saadan Praxis selvfølgelig maatte kunne fraviges, naar Alle vare enige derom og der forelaa tilstrækkelig Grund til at bygge eller etablere en ny Regel i det Mindste for et enkelt Tilfælde, saaledes har det ogsaa været os klart, at det var af Bigtighed, at vi strax gjorde det Skridt, vi formaade at gøre, fuldt ud og gjorde Indrømmelserne saa store som mulig, idet vi jo ikke kunde, som sædvanligt ved et Lovforslag, stille op, hvad vi maatte anse for det Nødtgste, og dog være belavede paa fremtidig Forhandling; thi det vil jo være givet, at der her vil blive maasse knap Tid eller vel sagtens ikke vil blive Tid til at føre dette Lovforslag gennem alle de Stadier, som et Lovforslag overhoved skal gennemgaa paa Rigsdagen; af Hensyn dertil have vi strax fra vor Side gjort Indrømmelsen saa betyde-

lig, som den her foreligger. Det vilde jo ellers vistnok have været det Korrekteste, om man havde opstillet den gamle almindelige Regel, havde budt det, som vi i Betænkningen have budt Regjeringen at gaa ind paa, naar Regjeringen stillede Forslag derom; men dette Tilbud fra vor Side er jo, som bekendt, blevet afvist af Regjeringen. Jeg siger, det vilde have været det Korrekteste efter vor hele Stilling til Sagen og den Betydning, vi altid have lagt i ikke at forandre den Skik, som nu har været fulgt gennem mange Aar med Hensyn til midlertidige Loves Affattelse, og som har saa stor Gjennemmel for sig i foregaaende Rigsdagsmølinger. Ikke desto mindre have vi troet at maatte gjøre det, netop af Hensyn til den Udsigt, at Loven neppe vilde kunne faae Tid til at gennemgaa alle de Behandlinger, et saadant Lovforslag skal gennemgaa. Vi have dog ikke alene indskrænket os hertil, men foruden altsaa at fravige denne Praxis have vi tilføiet et Tilbud om at bemyndige Regjeringen til at afholde saadanne ekstraordinære Udgifter, som findes paa det af Folkethinget den 31te Marts vedtagne Forslag. Det er os klart, at vi der have gjort en meget betydelig Indrømmelse, og vi have i det Mindste for den midlertidige Lovs Tid, for den Tid, i hvilken den gjælder, frafaldet Punkter, hvorpaa Folkethingets Flektal have lagt meget stor Vægt. De Herrer ville ikke have overset, at de egentlige Lovspunkter paa Finantsloven dermed ere bortfaldne for den Tid, idet saavel Udgifterne til Kronborg Amtskue som til Theatret komme ind under de løbende Udgifter. Derimod have vi paa den anden Side troet — og det tror jeg ikke, Nogen vil finde urimeligt — at, naar vi have gjort disse meget betydelige Indrømmelser, saa var det ogsaa rimeligt, at vi kunne vente fra vore ærede Medlemmer, at de fra deres Side skulde komme os imøde. Det har nemlig ikke været os muligt at gaa til det, som er blevet forlangt af det ærede Medlem, der er Indbringer af Forslaget (Klein); thi ved at gaa til det, ville vi faktisk have godkendt den provisoriske Finantslov, som vi nu for et Dieblit siden have forkastet. Det er ikke blot, eller jeg vil sige, ikke mindst, fordi dette Forslag, som er indbragt af det ærede Medlem som Forslagsstiller, indeholder en Hensivning for de ekstraordinære Udgifters Bedkommende ogsaa til det Finantslovsforslag, som er forelagt iaar af Regjeringen, og som jo blev forelagt med en saadan Karakter, at man maatte anse det for et Forslag fra Regjeringens Side til os, om at godkende den provisoriske Finantslov, men det er navnlig og væsentligt, fordi vi ved at gaa ind paa det Forslag fra vor Side ville komme til at give en Bevilling, der Punkt for Punkt faldt sammen med den provisoriske Finantslov, og det kan vist næppe overses — der er vist ikke Nogen, der kan lufte Dinene derfor, — at et Folkething, der den samme